

אקרופוליס

מגזין בהוצאת
אקרופוליס החדש
בית ספר לפילוסופיה
בדרך חיים

פילוסופיה
תרבות
ה頓דבות

גיליון מס. 68
מרץ 2017 – מאי 2017

קוראים יקרים,

ענת סלע

מה עולה בתוכדעתנו בשאנו חשובים
על אביב?

אני שומעת שבשורם מיל הפשרת שלגים,
אני רואה לבלב ופריחה, ענפים
נמחים מעליה אל משה שעדיין לא
נראה לעין; ניצנים נועדים מבליים
ראשם אף שצפויות עוד רוחות סערה;
להקות ציפורים חולפות בשמי ארצנו
בדרכן חוזרת אל ארצות הצפון.

בל זה קורה בטבע כמו מאלו, במו
לא ממש, על פיק סמי מין העין.

אך אנו, בני האדם, בעלי זכות
הבחירה, צריכים לבחור בכל עם
חדש בחוק הסמוי זהה ולהலל אותו,
עם הרבה ממש, מתמשך ועקביו.

במאמר **מהפכה למען העתיד**, מציע
פייר פאולין, מייסד אקרופוליס
החדש בישראל, לעשוט את המאמץ
זה ולבחור במקם האנושי הזה
האנושית; לוותר על נסודות מראית
عين לטובת אחדות סمية מן העין,
לטובת עתיד טוב יותר לבולנו.

כדי להכיר את המשותף ולהגיע
אל האחדות, יש **לקלף את קליפת
האישיות** ולחשוף את המעלות
הטמונה בכל אחד מאיינו. את זאת
מצדירה לנו נירית קרמר.

רעות פרידמן מעלה נקודה למחשבה:
אייפה אנחנו **בין רוח לרוחה**? האם
הדווליות הכרחית? איך אפשר לאחד
בין השניים?

הפילוסופיה מציעה לנו להתבונן
בכח במציאות כפי שהיא, אבל לא
קל להכיר בהמתה, גם אם חינוי לישות
זאת. גילת בן נתן בותבת על **האמת**
העירומה והסיפור העממי המקשט
אותה ומסייע לנו להתבונן ולעכל
אותה.

עוד בין הגליי לسمוי – **אם אשכח
ירושלים**. סיפור אמיתי, על רופא אחד
מיינ רביבים, שפתח את הדלת המאחת
בין עולמות, ועצם את העין המבחןינה
בין קרוב לרחוק.

ולסיום, שריפה גדולה התרחשה לפני
מספר הודשים ומתחרשת מדי כמה
שנים באזרנו. רוח מדרחית ערה,
יובש קיזוני ואולי גם כוונת מכון,
פגעו בטבע ובmeshbenot אדם, אך לא
הצליחו לחבל במרקם האנושי העדין
והמיוחד של העיר חיפה. מירב אגסי¹
בותבת **אחרי השרפפה**, ומשתפת
בחוויות חיים מעירה האהובה, חיפה.

באמור, האמת ידועה גם אם לא קל
להכיר בה. זו תהיה אחריותנו לבני
אדם, להביא את האביב, את הלבלוב
והפריחה הקיימים בטבע אל משלבות
האדם. חום הלב יוכל להפシリ את
השלגים, במאץ עקיבי ומתחשך.
הבער מראה לנו את הדרכיהם. הנה
נהיה נועדים בניצנים באביב.

שלכם,
ענת סלע,
הוצאה לאור

אקרופוליס אביב 2017 תוכן עניינים

24 קורס פילוסופיה דרך חיים	4 מהפכה למען העתיד פייר פאולין
26 אם אשכח ירושלים ענת סלע חוברות	12 תשbez פילוסופי
32 האמת והסיפור גילת בן נתן	14 להשיל את קליפת האישיות נירית קרמר
36 אחרי השרפפה מירב אגסי חוברות	18 בין רוח לרוחה רעות פרידמן חוברות
42 הרצאות נבחרות	22 ספר טוב הכל טוב: קרמה יוגה יעדן צ'רני חוברות

אייר השער:
צוות גרפיקה

מנהל הוצאה לאור:
ענת סלע
עורכת העיתון:
רעות פרידמן עפרה בהרב,
עיצוב גרפטי: עפרה בהרב,
捏提亞 ארבלי,
טירונות אסם, ענבל בורד,
ליה שורץ
עריכה לשונית והגחות:
יפעת קלוגר, ענת סלע,
רינה בן עמי,
יסמין פיאמנטה
תרגומים: יסמין פיאמנטה,
פניה ברודיא
עיתון אקרופוליס החדש,
עמותה ללא מטרות רווח
מספר 5-012-144-58
רשון עםותה מס' 5222
כתובת דוא"ל aktror@mail
magazine@newacropolis.org.il
 תוכן המאמרים והמודעות
בעיתון על דעת הכותבים
ועלஅחריותם בלבד
והתמודנות מארכון
אקרופוליס החדש.

יצור תגובה בצורת כוח מתנדג, בכיוון הפוך. כל דבר בחיים מיציר היבטים משליים. ובדוק כפי שאנו מיצרים אל של עצמנו בשאנו צוועדים תחת השימוש, עליתה של הגלובליזציה מיצרת כוח נגד, המוביל להפרדה ולבדוד.

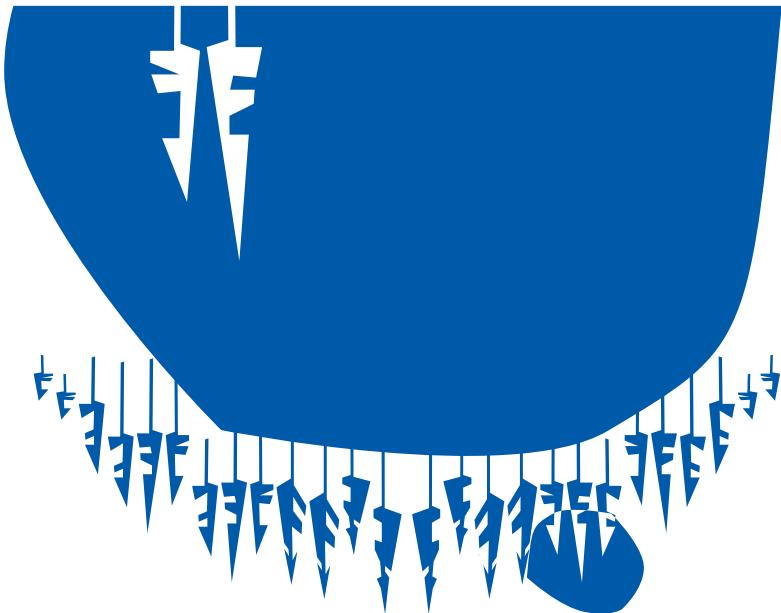
הנה אנחנו, בין שני כוחות מנוגדים, שבמו שני הצדדים של אותו מטבח, לא יכולים לחיות האחד בעלי השני: גלובליזציה ובדנות. במבט הראשון נראה שאלם שבמי דברים שונים מאוד: הגלובליזציה נתפסת לעיתים קרובות כמו "המסד", ואילו כוחם של "המסד", העומדה בסוף המאה הקודמת, תחילתה עם הופעתו של האינטרנט, ולאחר מכן והטלפון החכם.

בד בבד עם תהליכי הגלובליזציה, נחשפו גם מגבלותיה. הפיזיקה הקובעת שכוח המופנה בכיוון מסוים, תמיד המצדדים הם גם "הסלאם" – כמו קבוצת "אנונימוס", סנודן, האקרים, וגם מה"ימין" – למשל תנעות פוליטיות פופוליסטיות, כמו "החזית הלאומית" בצרפת, "מפלגת החירות" ו

אני מאמין שהרעיון שראוי להטעב עליו, וסבירו שיש לי כאן הרבה יותר מ-140 אותיות כדי לפתח אותו – הנה זה בא...

לא אפתיע איש אם אומר שהעולם שבו אנו חיים הפק "גלובלי". הגלובליזציה החלה ברמות המדיניות והכלכליות כבר מזמן סוף מלחמת העולם השנייה, בין-לאומיים שהוקמו במטרה לסייע דיאלוג ותקשורת ברמה בין-לאומית בפוליטיקה, בבלבלה, בתורות ובחינוך. אבל כל אלו קיבלו תאוצה עצומה בסוף המאה הקודמת, תחילתה עם הופעתו של האינטרנט, ולאחר מכן עם הופעתם של הרשותות החברתיות והטלפון החכם.

בד בבד עם תהליכי הגלובליזציה, נחשפו גם מגבלותיה. הפיזיקה הקובעת שכוח המופנה בכיוון מסוים, תמיד

לא אפתיע איש אם אומר שהעולם שבו אנו חיים הפק "גלובלי". הגלובליזציה החלה ברמות המדיניות והכלכליות כבר מזמן סוף מלחמת העולם השנייה, בין-

לאומיים שהוקמו במטרה לסייע דיאלוג ותקשורת ברמה בין-לאומית בפוליטיקה, בבלבלה, בתורות ובחינוך. אבל כל אלו קיבלו תאוצה עצומה בסוף המאה הקודמת, תחילתה עם הופעתו של האינטרנט, ולאחר מכן עם הופעתם של הרשותות החברתיות והטלפון החכם.

בד בבד עם תהליכי הגלובליזציה, נחשפו גם מגבלותיה. הפיזיקה הקובעת שכוח המופנה בכיוון מסוים, תמיד

האם ניתן להיפטר מהניגודיות הדואלית אשר נוכחת בהיבטים רבים של חיינו? איזה כל יכול לסייע לנו עלולות על דרך חדשה לשינוי?

פייר פולאייר

אורחים:
נירית ארבלוי

האם אנחנו צריכים ללמוד מן ההיסטוריה? ב-3 בדצמבר האחרון ישתי מול המחשב הבנייד שלי, תוהה מה יכול להיות נושא מאמר זה. לא רציתי לבתוב על נושא שאני לא אאמין שהוא חשוב על העקסט הזה מה תשובות בדרכו הרצורה ללמידה היסטרוריה. הרि ניתן לחשב, מה שטרות ללמידה היסטוריה, אם אנחנו עובד. אז המחלמי לעשوت קצת ממשימות אחרות; ארגנטני חלק מההتمונות שלי, עניות למיללים, ופרטמתי ציוץ חדש בטוויטר (חפשו את הציוצים שלי ב-[@pierrepoulailler](https://twitter.com/pierrepoulailler)). דקה אחת לאחר מכן קיבלתי תגובה מבוחר צער מצידו השני של העולם, במלדיה. התחלנו לשוחח בצלט, והחלטתי

מהפכה זאת העתיד

למעשה, יסודותיה של החברה שלנו מושמעים על זוגות רבים אלה של ניגודים, שבו צד אחד תמיד נלחם בשני, אף אחד מהם לא מציע פתרון אמיתי ותקווה לעתיד בהיר יותר.

(FPO) האוסטרית, או הגל שהעלה את דונלד טראמפ לבשיות ארצות הברית. תופעה זו של התמודדות עם "שני הצדדים של המטבח" אינה חדשה. לפני הגלובלייזציה והבדלנות הייתה בAIROPA) עברו בני אדם וסחרות, אבל בפועל רק חיקקה את השיליטה על הנזונים האישיים שלנו – בעדרת הטכנולוגיות החדשות – ויצרה מערכת ענקיות המפקחת ומגבילה את חופש הפרט של בני האדם בכל העולם. הצד השני של המטבח, בדלותות מוגבלות לפרק הדקן על תירות אישית להפרדה בדרך להגן על תירונות אישית המטבח. אף אחד מהם לא מסוגל למצוא זהות עצמאית מוחלשת ללא ה"צל" שלו, בלומר הצד השני של המטבח.

למעשה, יסודותיה של החברה שלנו מושמעים על זוגות רבים אלה של ניגודים, שבו צד אחד תמיד נלחם בשני, אף אחד מהם לא מציע פתרון

ואו לאומית, והפרדה בדרך כלל מוביליה ליריבות ולסבוך בין חלקים (אומות, דתות, אידיאולוגיות).

"דמוקרטייה" לעיתים קרובות מונגדת ל"עיריות", והוא מוצגת באלטרנטיביה היחידה לשולטן המרכז את מלא העצמה בידי אדם אגוצנטרי אחד, כפי שקרה לצערנו במדינות שונות. אבל הדמוקרטייה, כפי שהודגם לאחרונה, רוחקה מלהיות האוניברסלית, הכתר של המערכת הפוליטית. בדמוקרטייה הכוח נובע מהצבעה, המבטאת רक את דעת הרוב, ולא בהכרח את הטוב. פוליטיקאים משתמשים בשתי רטוריות שונות: לפני הבחירה... ואחרי הבחירה של הצבעה, המצביעים שנאנסים רוצים לשמעו, ואחרי הבחירה הם בדרך כלל עושים מה שהם רוצים לעשות.

דמוקרטייה מוצגת במגן האולטימטיבי נגד הערים, אבל ביום היא מעוררת

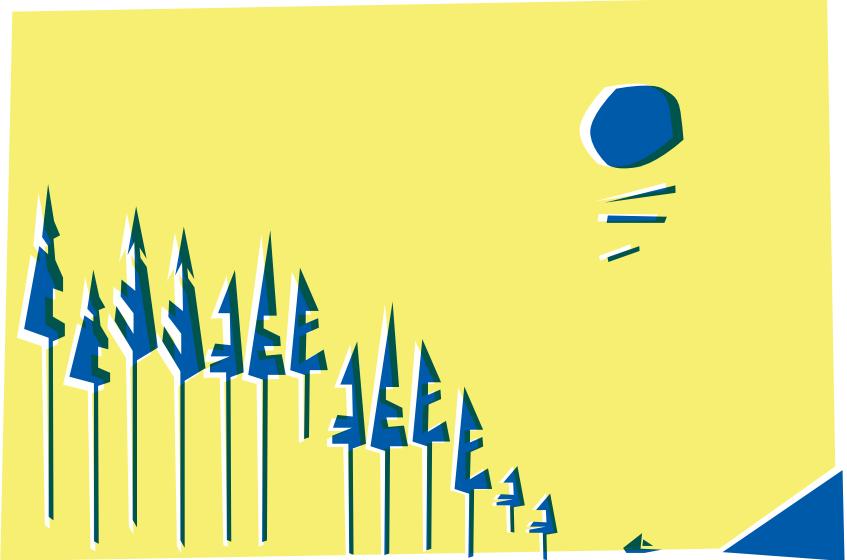

בוננו זוכרים את המשפט המפורסם של אריאל שרון, שאמר: "מבחן דברים נתפסים באופן שונה ממש". הרטוריקה הבכולה הזאת מביאה למצב שבו אנשים נבחרים לא בגלל ההתאמאה, הייעילות או החכמה של הצעתיהם. אפילו לא בגלל סגולותיהם, או הדוגמה האישית שלהם נזונים. הם נבחרים משום שהם אמורים מה שאנשים רוצים לשמעו, ואחרי הבחירה הם בדרך כלל עושים מה שהם רוצים לעשות.

דמוקרטייה מוצגת במגן האולטימטיבי

נגד הערים, אבל ביום היא מעוררת

**אניאמין
כי המחשבה
הדואלית שיכת
עלבר - ועדין
לחلكמן ההווה
שלנו - והאחדות
שicityת לעתידנו.
בהיר יותר.**

תורה מפורסמת של הפילוסופיה
הדואלית תמיד תהיה חלק מהעולם,
כיוון שהשכל ההפוך אין דרך אחרת
להפוך את המציאות, אבל אנחנו
יכולים להילחם באשליה השדואלית
היא התפיסה הייחודית של האמת.

אבל לא בהכרח בדרך האולטימטיבית.
בולם, אם אנחנוTopics כי האבולוציה
מנטלי" חדש. מוח חדש, אם יורשה
לי לומר. בפשטות, דרך חדשה לתפוך
את עצמנו ואת העולם, ובכנות קשר
ביןינו לבין העולם. לכן פרטמי את
הציוויל שעדיף להתרכז בעתיד, במקום
לנסות לשנות את העבר.
אבל האם זה בכלל אפשרי? האם
אנחנו מסוגלים להיפטר מהניגודיות
הדואלית אשר נוכחת בך בהיבטים
בה רבים של חיינו?

אניאמין שאנחנו יכולים. ואני
אמelinן שזהו המפתח של האבולוציה
האנושית, המפנה לעמיד קולקטיבי
ואישי בהיר יותר.
הדואליות תמיד תהיה חלק מהעולם,
כיוון שהשכל ההפוך אין דרך אחרת
להפוך את המציאות, אבל אנחנו
יכולים להילחם באשליה השדואלית
היא התפיסה הייחודית של האמת.

זה אומר שבדי להגיע לאחדות
ומה יכול להיות הצעד הבא לאחר
הדואליות, אם לא אחדות?
אניאמין כי המחשבה הדואלית
שicityת לעבר - ועדין לחلكמן ההווה
שלנו - והאחדות שicityת לעתידנו.
אני גם מאמין כי הדרך מן הדואלית
אל האחדות אינה לבניה. אני
מתכוון שהשכל ההפוך לא "יתפתח"
בדרכו לשינוי כדי לתפוך את העולם
באחדות, בדיקוק בשם שהרגשות
והתחושים שלנו לא התפתחו להיות
רעיון ומוסגים. שניהם ממשיכים
להתקיים במקביל.

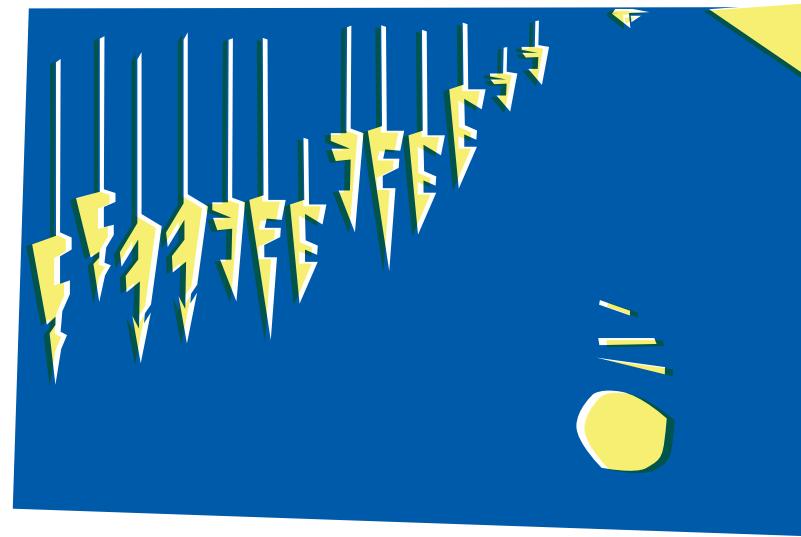
העולם שלנו מבוסס על מחשבה
בפולה, על דואליות. תמיד יש דבר,
ואת ההופכי לו. זה נורמלי לחלוטין,
או, יש לומר, "אנושי" לחלוטין, כי
בר השכל האנושי תופס ומנתה את
העולם.

אבל הבנה את המצב ההפוך של
העולם בנורמלי, עדין לא מחייבת
אותנו להיות מובלים על ידה. אחרי
הכול, ככלנו יש רגשות, זה נורמלי.
אבל האם זה אומר שאנחנו צרכבים
لتת לרגשות שלנו להוביל אותנו או
לשנות בנו? מובן שלא. אדם המונע
על ידי רגשותיו לעתים קרובות ייחסב
לא בוגר ולא ראוי להניג אחרים.
מוסכם כי השכל האינטלקטואלי,

הרצינוני והדואלי צריך למשול.
אבל כפי שאמרנו קודם, אותו מוח
דואליינו מצליח להציג פתרון
אמתית. אם כך, מודיע לא להתייחס
לדרך הדואלית הזאת של ראיית
המציאות פשוט בדרך אחת לתפוס את
העולם - כמו גם את הרגשות שלנו -

חומר עניין ואף חומר בייחון וחומר
אמון מצד העם - ובמיוחד בני הדור
הצעיר - בפלפי פוליטיים, ונושאים
פוליטיים בכלל. והמצב הזה הוא
הזמןה פתוחה ליפול למצב של
עריצות.

"חילוניות" מונגדת לדתיות". זו
אינה סוגיה חדשה, ויש לנו כאן
התמודדות עם "טבע" עתיק מאוד.
לעתים נראה באילו יש רק שתי
אפשרויות על השולחן: להאמין
בקיומה של אלות אחת כל-יבולה,
שנעשהה בדמותם של בני האדם -
ובכך חולקת אותם גם מעלות וחולשות
אנושיות - או לדחות אותה, והוא
לשול כל סוג של אינטלקטואלי בטבע
ובוונה באבולוציה. בקייזניות, הצד
אחד מוביל לפונדמנטליזם דתי, ואילו
הצד השני לחומרנות שחורה, ריקה
מתקווה וממשמעות.
ישנם עוד "טבעות" במובן, הרבה
יותר, אבל המטרה שלי היא לא להציג
רישמה מצהה, אלא רק להראות כי

"אחד". וכן, בין אם מערבים או מזרחים, חילונים או דתים, יהודים, בודהיסטים או מוסלמים, צרפתים, ישראלים או יפנים... בולנו "נמלא את התפקיד שלנו", אבל נמלא אותו בידעה שאחנו שיבים לאותה אונשות ייחודית. שאנו עומדים יחד, ביחד.

זה כמובן דורש ממש, הקربת האינטראס המידי והIAS לטובות האונשות בולה... אבל אם ניקח בחשבון כי "האונשות היא אנחנו", אז הקרן לא יראה גדול כל כך. אחרי הכל, אנחנו ממש פועל עבור התועלת שלנו עצמנו.

וזהו לדעתך הדרך אל העתיד. זו הסיבה שאמרתי שהעבר צריך להישאר בעבר, ושאחנו צריכים להתרכז בעתיד, לעורר את האונשות שבתוכנו.

האם זה אפשרי? אני מאמין שכן. במהלך יותר מ-30 שנה שבמהלן הובילתי את בית הספר לפילוסופיה של אקרופוליס החדש בישראל, ובמשך 40 שנה של ציידה בתניב של הפילוסופיה הקלאסית, הייתה לי הزادנות לראות אנשים רבים, צעירים וגם לא צעירים כל כך, ההולכים בדרך זו ומגיעים לנצח חדש של דורות. אני מאמין שגם אדם יוכל למצוא את האונשות שבתוכו, אבל הבנה שלה, או הסכמה אליה, אין מספיקות. יש צורך לחיות אונשות.

לחיות אונשות. להצער אונשות. אני מאמין שזו המהפכה הנוכחית ביותר במצב האונשות ביום, ואני מאמין רק באשר נוכל למקם את השורש של האונשות שלנו בולה, יהיה

את כולם להען להצטרף אליה. ■

צורות שונות, נזלים ואיברים. כל אחד מהם שומר על הייחود שלו, אבל אנחנו עצמנו אחודות, שאיננה סך כל מרכיביה – אלא היא התוצאה שלהם. זו הדות שלנו, ה"ego" שלנו, העצמי שלנו. ניסון לפצל אותנו למחלות, כמו סכיזופרניה או פיזול אישיות.

בהתחשב בדוגמה זו, הייתי אומר כי גלובליזציה פירושה שבכל חלק, כל איבר, יחולוק את היהודיות שלו עם האחרים. אם הגוף שלנו היה עולם גלובלי, אז לא רק השבל, אלא גם הלב או הריאות ינסו לחשוב, והבטן תרצה לפעול כמו הלב. מובן שבסכורה זו הגוף יתרסק.

אותו הדבר יתרחש גם במקרים ה"בדלני", שבו הלב ישמר את הפעימות שלו עבר עצמו בלבד ולא ישתק עבודה זו עם שאר הגוף... שבוב, הכל יתרסק.

המודל החיו היחיד הוא זה שבו כל החלקים מבינים כי הם שייכים לאחדות אחת. הם וודאי לא יכולים להיות מודעים לחולוטן לכל המאפיינים המודיקים של זהות העילונה זו, אבל הם יכולים לקבל אותה, ולמצוא את הסיבות שלהם להיות שייכים.

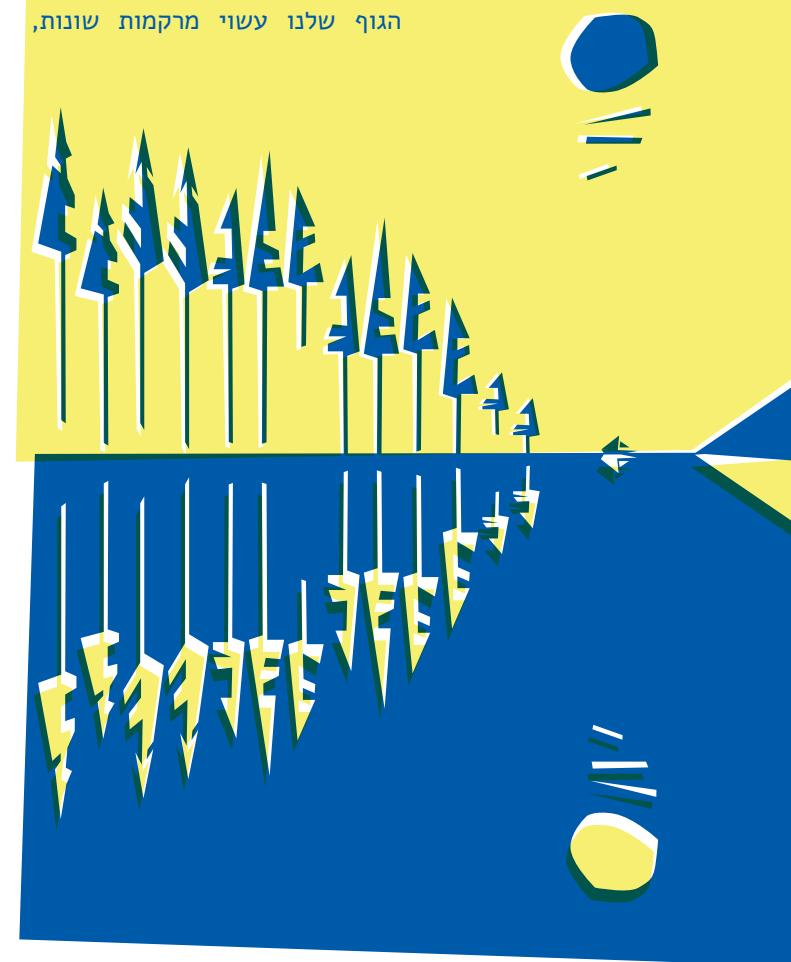
ובכן, אותו הדבר מתתרחש עם האונשות. עבורנו, האחדות זו נקראת האונשות, אנחנו – בני אדם ומדינות, כל הדות וכל האידיאולוגיות – הם חלקים של אותה האונשות. תאורטית בן, קל להבין זאת. אבל האם אנחנו מודדים עם האונשות? האם אנחנו באממת, באופן מודיע, חלק ממנה? אני חשב שלא... רחוק מכך.

רק באשר נוכל למקם את השורש של האונשות שלנו באנשות בולה, יהיה

נסביר רק שעיקרו זה נקרא "מאנאס" (Manas), מילה המכילה בתוכה את המילה "אדם" (Man), והוא מסמל את האדם בפי שהוא – או בפי שהוא בפונטיאלי. מאנאס הוא רק עוד דרך אחת להשתמש במוהו שלנו. מאנאס, לא מוחק את ההבדלים ואת השוני, הוא רואה את כל החלקים בדהות ואחדות רחבה, באשר לכל חלק יש תפקיד משלה לשחק.

בוואו נבון לדוגמה את גוף האדם. כל אחד מאיינו הוא "אחדות", אבל הגוף שלנו עשוי מרקמות שונות, אותן הפילוסופיה העתיקה, בעת

אני מאמין שככל
אדם יכול למצוא
את האונשות
שבתוכו, אבל
הבנה שלה, או
הסכם אליה,
אין מספיקות.
יש צורך לחיות
אונשות. לעשות
אונשות. להיות
אונשות.

הארץ

1. גודל הפילוסופים של סין, השמייע את המושג "איש המעליה"
4. פרח בעל סמליות מורכבת בהינדואיזם ובבודהיזם, גדול בתוך הבוץ אך לא מוכתם בו
5. פעלולה או מעשה בסנסקריט, סיבה ותוצאה
6. סיפור עם ביוננית
9. סמל יהודי שהיה חרות על מגניהם של לוחמי של דוד המלך
11. סיידרת מבנים גיאומטריים מתוקופת מצרים העתיקה, שימשו כבל הנראה בטקס קבורה (עמ' ה' הידיעה)
12. בנים של איזוס ואודיריס במיתולוגיה המצרית
13. אסטרונום, פיזיקאי ופילוסוף איטלקי, מהמאה ה-16 לספירה
15. מדינה בעמק נהר הנילוס החל מהאלף השלישי לפנה"ס
16. ספר שיטתי העוסק במאות ומה לאחריו
19. מגDOI הפילוסופים היוונים, תלמידו של Sokrates
21. העיר העתיקה ביוון, בית ספר לפילוסופיה בדרך חיים
22. אל הים במיתולוגיה היוונית
26. מן המשוררות הבולטות בשירה העברית הקלאסית המחדשת

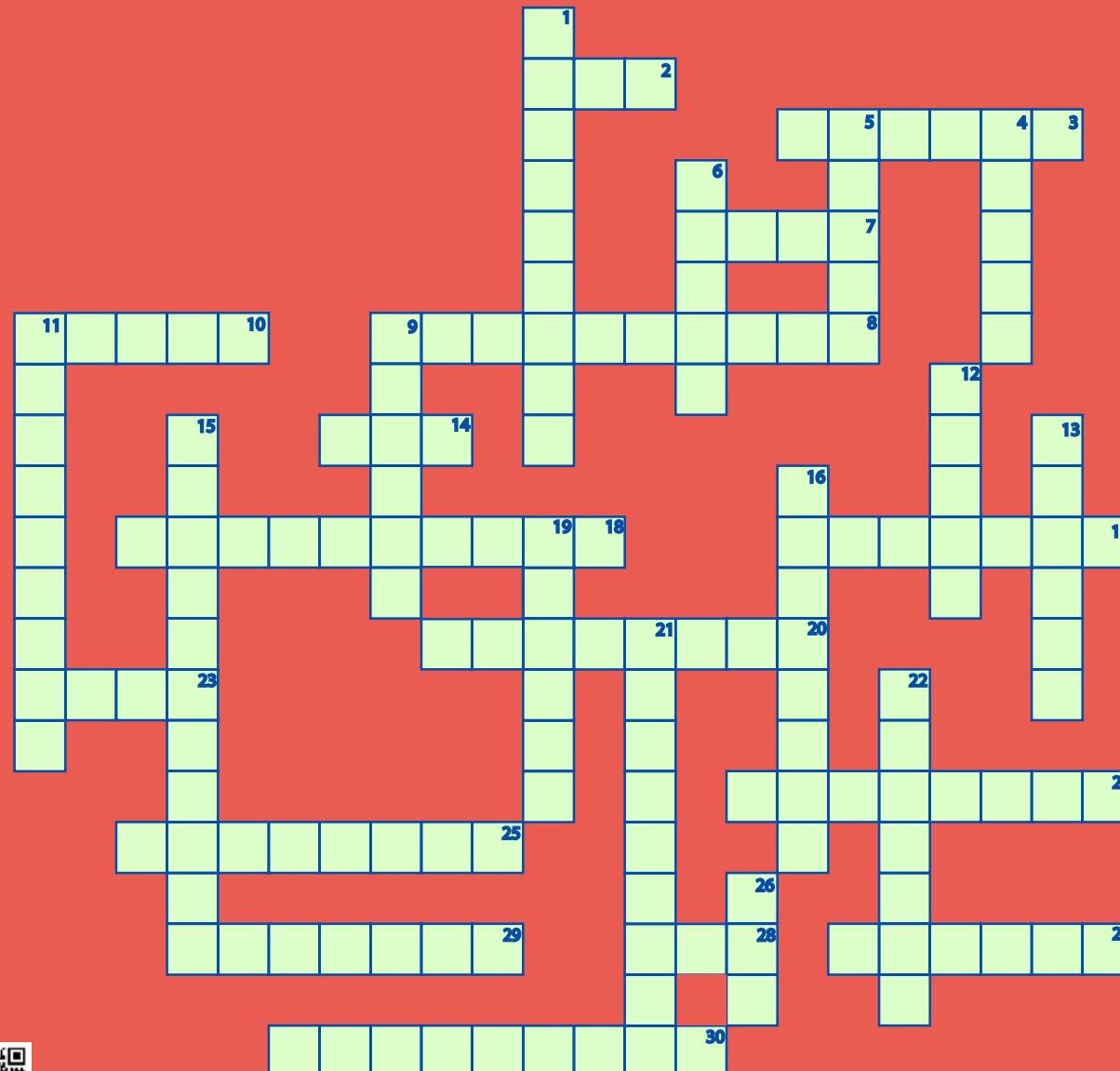
הארץ

2. אבי הנצרות
3. מייסדת האגדה התאוסופית, נולדה ברוסיה ולמדה בטיבט
7. מגDOI המשוררים הסופיים, חי במאה ה-13 לספריה
8. צורת כתוב מצרית עתיקה המשלבת סמלים וסימנים אלפביתים
10. "המוואר", שם תואר לנפוץ אבי הבודהיזם
14. סמל החיים מהמיתולוגיה המצרית, דמוי צלב
17. בנייתו לאדם האוהב את החכמה
18. אחת המשוררות המפורסמות בעת החדשה, בלט פרס ישראל לספרות
20. בנייתו למנהיג הפוליטי והרוחני של טיבט (עמ' ה' הידיעה)
23. ארץ המקור של ההינדואיזם
24. מחדאי ומשורר אנגלי שנודע, בין היתר, בזכות המחזקה "האמלט".
25. "שלטון העם", שיטת ממשל שמקורה ביוון
27. ספר הקשור באקזיסטנציאליזם: האדם מחפש -----
28. בנייתו למנהיגים הרוחניים וההLEVELים של עם ישראל מהמאה ה-3 לפנה"ס
29. מילה ביונית, תורה פילוסופית העוסקת ביופי
30. אדור המשתרע בין הפרת והחידקל, מקור התרבות השומרית

תשובות באתר אקרופוליס החדש:
www.bit.ly/2kVlf61

כיף-לוס-סוף

ערכו:
רעות פרידמן
אסף עטיה

להשיל את קליפות האישיות

אישיותנו היא כקליפה המסתירה ארכיות פנימיות ייחודיות. תרבויות עתיקות ופילוסופים מלמדים אותנו איך להסר את המסיכה ולהתאחד אל טבענו האמיתי.

נירית קרמר

איור: ענבל בורד

معنىין לחשוב על עצמנו, שבודנו חיים, ננסח "להשיל את הבגד" של אישיותנו, כדי להגיע לבהירות רבה יותר באשר למעלות שאנו מתרגלים בחינינו.

באوها עת. פתאום התהבר לי שאבי תרגל אהבה, לא אהבה מושלמת, אבל אמתית, טבעית ונדייבת. מעוניין לחשוב על עצמנו, שבודנו חיים, ננסח "להשיל את הבגד" של אישיותנו, כדי להגיע לבהירות רבה יותר באשר למעלות שאנו מתרגלים בחינינו. אין מדובר בהברחה במעלות שרבשו במלואן, אלא באלו שאנו שואפים אליהם. אם נקדים' זמן-מה להרהר בחוויות חיינו, אולי נמצא שקיים בהםן כמה נושאים חשובים מעליו, כמו הייתה השפה אותה נפטר, היא חשה שאישיותו של אביה הוסרה נותרה עם תחושה חזקה של הנובחות הבלתי-פיסית שלו, והדרך הטובה ביותר שבה הייתה יכולה למשוך את מודעינו הוא עושים את מה שאנו עושים, ולמה בדרך אחת ולא אחרת. הן גם יכולות להיות חלק מהיעדים שאנו רוצחים להשיג באמצעות המעשים שלנו. ביצד נוכל להשיג בהירות רבה יותר באשר לטבענו האמיתי ולמעלות שלבו? כל בן ומהדרד עם מה שחוויות אני

אני זוכרת שאבוי היקר הלך לעולמו, נסעה למקום הולדתי כדי להשתתף בטקס הלוויה ולבלוט זמן יקר עם המשפחה והחברים שבאו לנחם אותנו. אנשים רבים הגיעו וחלקו איתה את החוויות החיויבות שחוו עם אבי ואת זיכרונותיהם הטובים ממנו. הם גם שיתפו בספריהם אשימים על אבדן יקרים והקרובים אליהם. חברה טובה שיתפה אוטוי, שלפנינו שנים רבות, בשאביה נפטר, היא חשה שאישיותו של אביה הוסרה נותרה עם תחושה חזקה של הנובחות הבלתי-פיסית שלו, והדרך הטובה ביותר שבה הייתה יכולה למשוך את מודעינו הוא עושים את מה שאנו עושים, ולמה בדרך אחת ולא אחרת. הן גם יכולות להיות חלק מהיעדים שאנו רוצחים להשיג באמצעות המעשים שלנו. ביצד נוכל להשיג בהירות רבה יותר באשר לטבענו האמיתי ולמעלות שלבו? כל בן ומהדרד עם מה שחוויות אני

*נירית קרמר לומדת
ומלמדת בסניף
אקרופוליס החדש
בהודו - דרום
המאמר נכתב במקור
בשפה האנגלית

קודם, נובל לפתח את המעלות ולחקור אותן. באקרופוליס החדש שואפים לשפוך אהווה בין בני האדם, באמצעות התכניות והקורסים השונים שמתקיימים במסגרתה. אני מאמין שהבלים שלנו להשגת אהווה הם המעלות שלנו.

בתתי הספר שלנו אנו מבקשים ללמידה ולבטא את הטוב ביותר ביחס שבתוכנו, את העצמה הייחודית והמיוחדת שלנו - לא רק מוסריות של התנהגות נאותה (בגון: גדיות, זהירות לבונה) וישנן מעילות לומדים דרך מרגול יום-יומי. המעלות לא לוטות אחרים, על מנת שנובל לשרת את סביבתו ולהשפיע עליה מה נבון, והמעילות המוסריות עוזרות לנו לעשות את המעשה הנכון.

ושנוכל, בהתאם ליבלוותינו הצזועות. ■

הוא זה המבצע היוביל את הפעולה הייחודית של להיות בן אנוש. על פי אריסטו, הפעולה הייחודית של להיות בן אנוש היא רציניות, והתרגול שלא הוא אושר, שנחשב בטוב הנעל. ישן מעילות אינטלקטואליות, שאוון אנו לומדים באמצעות חשיבה והדריכה (בגון: חכמה, ידע מדעי, שיננות, זהירות לבונה) וישנן מעילות מוסריות של התנהגות נאותה (בגון: גדיות, זהירות לבונה) וודעד), שאוון אנו לומדים דרך מרגול יום-יומי. המעלות לא לוטות אחרים, על מנת שנובל לשרת את סביבתו ולהשפיע עליה מה נבון, והמעילות המוסריות עוזרות לנו לעשות את המעשה הנכון.

באמצעות שלוש הדוגמאות שצינו

מגבירים את האור - מתנדבי אקרופוליס

החדש מאויים בתיק קשיים בראשון לציון

במפגשת חג האור, וביצומם של ימי החורף הקרים, יצאו מתנדבי אקרופוליס החדש לבתי קשיים ברחבי העיר ראשון לציון, והתקינו בדירותם מנוראות לדחסכונות. המתנדבים הגיעו לבתי הקשיים, יחד עם נציגי רוחחה, ובני נוער שהשתתפו, כולם עם רוח נدية ושמחה, והairoו את ביתיהם בשיחה, בתשומת לב וביעילות. פעולות סמלית זו אפשרה לכל המשתתפים, דיירים ומתנדבים אחד, להרגיש תחושה של שימוש, תשומת לב, חום אנושי, נדיבות וסיפוק.

הדיירים, אשר לרוב מהם זוכים לתשומת הלב ולכבוד הראו להם ביום-יום, היו הפעם במרכז הבמה. הם פתחו בפנינו את ביתם ולבים ואפשרו לנו לחוות מגש אנושי מרגש.

הבה נ התבונן בנושא מבعد לעיניהם של כמה תרבויות ופילוסופים, בתקופה שנוכל להתחבר אליהן או לקבל השראה מאחד מהם במשמעותו... ■

בודהיזם טיבטי - חשוב את הילום הפנימי שלך

על פי החבמה הטיבטית העתיקה, בולנו דמוני יהלום. אנו טהורם ובעל איביות נעלות באופן טבעי, אך מרגע הגעינו לעולם, הילומים שלנו החלו להתבסות באבק. בחזי

היום-יום שלנו אנו יוכלים לצבור אבק נספף, ומנגד, ביכולתנו לנער את האבק ולהשוף את המעלות הדזרות של היהלום, באמצעות מרגול רוחני יום-יומי.

אימוץ תכונותיהם של לוחמים, למען קבלת השראה והדרכה.

בעולם העתיק תרגלו המנהיגים והלוחמים של החבורה למידים מיוחדים, שאפשרו להם למלא את תפקידם בשירות החבורה. למידים אלה הציגו רשימה של מעילות שאוון הם היו צרכיים לפתח בתוכם, כדי להשיג סמכות וכוח פנימי לקראות מילוי תפקידם החברתי. מעוניין לחשוב על מנהיגים ולוחמים אלה, הנלחמים לא רק את המלחמה הפיסית בשדה הקרב, אלא גם נלחמים למען ניכרתו של חניכות. איזו מעלה תביא עמה את האושר? מאחר שאושר קשרו קשר ישר לצורה המושלמת ביותר של המעללה, علينا לחזור את המעללה. עברו היונים, המעללה הייתה שווות-ערך להצעינות. איש המעללה

ברשימות שונות של מעילות אבירים נמצאו, בין היתר, תקווה, צדק, זהירות לבונה, אהבה, עצמה, ענווה, דרך ארץ, אמת, הקרבה, בבוד, הכרת תודה וודע. בין המידות הטובות הרשומות של בשידו, קוד התנהגות של הסמוראים, נוכל למצוא צדק, אומץ, חסד, בבוד, יושרה, הוקאה ונאמנות.

המעלה בדרך אל האושר

לדברי אריסטו, האושר אינו מוענק לבני האדם על ידי האלים, אלא מושג על ידי תרגול המעללה במשך תקופה ניכרת של חניכות. איזו מעלה תביא עמה את האושר? מאחר שאושר קשרו קשר ישר לצורה המושלמת ביותר של המעללה, علينا לחזור את המעללה. עברו היונים, המעללה הייתה שווות-ערך להצעינות. איש המעללה

אנו מבקשים
ללמידה ולבטא
את הטוב ביותר
שבתוכנו, את
המעלות שלנו,
את העצמה
היחודית
והמיוחדת שלנו –
לא רק למען
התפתחות
הפנימית שלנו,
אלא על מנת
שנוכל להשפיע
על החבורה

אך שאלתי אותם מהי משמעותן של רוחה ורוחם עבורים, כיצד הן מתחבאות ביום-יום שלהם וכיצד הן משפיעות על איכות חייהם?

אחריו גלגולינו עיניים, מבטי לגלוג, אמירות ציניות על "חפירות", וההעדרה הגורפת לדבר על מה שהיא אטמול בטליזיה או מהו "בעור" בחידושים - חלק קטן מהאנשים החל לענות לי ברצינות, וחילקם אפילו עם ניצוץ בעיניהם... הייתה לי תחושה שאחthem אנשים דזוקא מודים לי במעטם.

מהו הכוח המניע אותנו? למה אני עושה את מה שבחרתי לעשות?

במה מהם השיבו באוֹתנטיות בנה ואמיצה, שהמכנה האנושי הרחב ביותר שניתן להציג עליו לאורך ההיסטוריה הוא הכוח האנושי, בביטחון ובшибוט. מדובר במדרג שבין הצורך הבסיסי והטבעי של האדם לביטחון על מנת לשוד, להימנע מסכנות. מכאב. מחול. מעוני. ככלנו צורך בביטחון פיסי, רגשי ומונלי, וששביבתנו הקרובה珂הילתנו יהיה עבורנו עזען ומרחיב בטוח להפתחות תקינה, על מנת שבסוף כלנו נמשח את הפוטנציאלי שלנו ולהיות מאושרים.

נשמע מוכבר?

הסכמתי עם הדברים, אך הוספתי להקשota. "נו, ועבורכם זה מספיק, האם אתם מאושרים?".

בשלב זה אייבדתי עוד חלק מהאנשים ששתקנו, ועוד שניים שלושה אנשים פרשו מהחדר. "לרובנו יש אוכל, בית, מכונית, סוג של תאור – לרובנו אפילו מתקדם ומשמעותי. רובנו עוסקים ולהילחם למעןו.

שאלה זו מטרידה אותי ממעורי, בעת שchipشت את דרכי בעולם באוטו ושאלתי שאלות על זהות וסדר. במובן מסוים אותה שאלה עדיין מתחדשת בתוכי, ואני מוצאת לה תשובה משתנות.

אני נהגת להרהר בדברים מסווג זה מסיבה שאינה ברורה לי עד תום, ואף נוהגת להעלות את הנושא בפנויים גדולים יותר, אולי מתוך משאלת פניםית לזמן לחקירה משופצת מעגליים שונים בחיי. הקרובים אליו, ובهم בעלי היקר, מברוי, חביבי לעובדה, משפחתי ושבני, קוראים לי "החוּפרת", אך זה דחף שבוער בי וקורא לי לא להשאיר את הדברים סתוםים או בלתי-МОבונים, אלא לעצור ולשאול, להרהר. לאפעם, לרוב בשאדם יקר לנו מסתלק לעולמו, אבל נגזרים עם הצעה הקיומית הדזו- לדעת מאין אנחנו ולאן אנחנו שבים, ובפני מי אנחנו נתונים את הדין. אז אולי בן ראוי להיזכר בכך מדי פעם, ולא רק בשאנחנו מחדירים ציוד... כי אולי עוד נוכבל לזכות ולתקן.

הפעם רציתי להעלות את סוגיית הרוחה, הרוח ומה שבניהן. עיתויי העובדים הסוציאליים הם אנשיים הגונים, נדיבים, בעלי אינטיגניציה, רגשית מפותחת ויכולת אמפתית, שהקדיםו את חיים ורוחותם האישית והשפחתית למען הזולת. מדובר בעבודה בתנאים מורכבים של מתן שירות מכל הלב לאוכלוסיות המוחלשות, תוך חשיפה למצוקות הגadolות ביותר. אלו הם אנשים יקרים, הבוחרים פעמיים להאמין בטוב ולהילחם למעןו.

מה בין רוחה ורוח נקודה למחשבה...

מהי רוחה ואיך מושגים אותה? האם יש סוף או יעד ספציפי שכולנו אמורים לשאוף אליו? האם הביטוי "לרוחה" הוא גשמי בלבד? האם ניתן לשאוף לרוח בעולם מטראלייסטי?

רעות פרידמן

צלום: פיר פואליין
www.photos-art.org

**הروحוה עברוי,
ומכאן כל
בחירה, היא
הצעה מהפכנית-
עצום עיניים
ובכל יום
להתחבר
למסלול חדש,
ב'ויז' הפנימי,
ולכתוב 'רוח' או
אמת'.**

האדם וממנו יוצאים לרוחה, לאושר, לעצמאות?".

הتمנתני תוך כדי דברו... "אך בקשר שבין רוחה ורוח, בשאנו מstableת סביר, לי מציק שהמסלול השתנה. במעט הדרבים האנושית כולם לא ברור, כי אנחנו משלים ספק ברוח ומשקיעים את מרבית חיינו בחיפוש אחר הרוחה. עם יד על הלב, האם לא הרחקנו לבת? האם לא שבחנו בעבר מה?

"הרוחה עברוי, ומכאן כל בחירותי, היא הצעה מהפכנית - לעצום עיניים ובכל יום להתחבר למסלול חדש, מתקווה, מאהבה, ומأופטניות בעבור בולנו. אני מביטה מסביב, וגם מי שיש לו הכל, הרבה פעמים שקווע בתוך הרגל, בתוך שגרה, עובד 'על אוטומט', משקיע מעצמו ברוב שעתיו וברוב חיינותו למען רוחה רגעית, דמנית וחולפת. ריפוי למשל, בן מאושרת".

בסוף המונולוג נותר רק שני אנשים איתני בחר שאישרו לי שאני צודקת, אבל... התהילך היה מזיך ומשמעותי, כי בין העיר לטפל, בין הצורה להמות, בין הסיבה לתוצאה של כל מה שאני עשו - ההגדדה עברוי המשמעות.

עוד שיתוף אחד קтен. לא מזמן שאלו אותו בעת שחגמתי את יום הולדיי ה-45, האם אני לא בஸבר או בדיבאון - ממתבקש בימינו... וענוני שלמרות הקשי, הנסיבות וכל הרע - החיים יפים. לא הייתה אומرت זאת אם הייתה שוקעה עמוק רק בעולם הרוחה. נקודה למחשבה... ■

הבנק שלי, הבוס שלו או המסתגר המשפחתי שלי הם אלו שmagdirim זאת עברוי? האם באן ביום-יום, מול המפגש האנושי הקשה ולעתים הקיצוני, אנחנו בכלל פניוים לעזר ולחשוב על כך? מתי בדיק אנקנו עוסקים בשאלת הדזו ובפני מי אנחנונותם את הדין?".

בקול חלש התודידתי. "תמיד היתי אדם של אנשים. סבלתי מזה. חשתי את הכאב והסלל האנושי ובחרתי לפעול על מנת לצמצמו. אך עם השנים אני מבינה כי הסבל הוא לא רק היעדר השפע, אלא הוא ההתרונות מערכים, מתקווה, אהבה, ומאופטניות בעבור בולנו. אני מביטה מסביב, וגם מי שיש לו הכל, הרבה פעמים שקווע בתוך הרגל, בתוך שגרה, עובד 'על אוטומט', משקיע מעצמו ברוב שעתיו וברוב חיינותו למען רוחה רגעית, דמנית וחולפת. ריפוי אחרת.

"ראשית אני מתנצלת אם השאלה פגעה או גרמה לא נוחות לחלק מה משתתפים. מטרתי לא היה לטלטל או להזכיר, אלא להתבטא ולשתח במה שבאמת מעסיק אותי, דווקא מתוך בזבז ורצון למצוא מבנה משותף. מעבר לצד הנגלה של העבודה, מה שבעיני עומד בסיס היא בעצם השאלה, מהו הכוח המנייע אותנו? מהי השקפת העולם שדרבה אני יוצאת לעולם? ומה אני עשו את מה שבחרתי לעשות? האם יש עלה קול נוסף ואופן שבו מגדרים "הכול תלוי באופן שבו מגדרים" אושר. מה היא בדיק רוחה? אחד זה אומר מים, אורץ וקורות גג (בمزוח), ושביל الآخر זה אומר לנסוע לח"ל פעם בשנה, להיות בבית פרטי, לגדלقلب ולהחזיק בשני

רכבים. בשיש רוחה פשוט מרגשים את זה. זה אינדיבידואלי, אישי. ולא בר-השוואה. האם יש אמת אותה? והקשר לרוח - זהobar גדול עלי... למי יש זמן? אלה מותרות". ברק בע ובמו נסגר הדיון.

אך על פי שקווי היה חנק והמעמד מעט מרער, הבנתי שגנאי מרפאה הדברים, אולי בסוגיה שאינה מרפאה מעמידתי למקצוע, ואולי גם בני אדם בכלל. בחרדר עמדה שתיקה רועמת ומבטאים ספורים נישאו לעברי. נאמר לי, "מה את רוחה? לא האבול תליי בנו. אנחנו חיים בארץ אוכלת יושביה - מבית ומחוץ. יש תהליכיים של גלובליזציה, שחיות, פליטים, אלימות ומלחמות, משבטים כלכליים- יש דברים חשובים יותר להעתיק אתם. צריך לשוד. החזק שורד. במצבנו היום צריך להגיד על מה שיש. זה מספיק טוב לחיות את החיים בשקט, בפינה הקטנה שלנו, הכבי טוב שאנו מבון וʃאפער, ולקות טוב. אל תהי נאייבת!!!".

לאמרות אלה נוסף ציווי, "לא חכמה להיות רק בעולם נאייבי ואוטופי - צריך להיות מחוברים לאדמה ולא לחיות בעננים. זה יהיה הסוף שלנו. צריך להתעורר".

בעודי מזכירה לעצמי שאני זו שהביאה את זה על עצמה, ושם שעולה זה באב ולא מתקפה אישית, עליה קול נוסף ואופן שבו מגדרים "הכול תלוי באופן שבו מגדרים" אושר. מה היא בדיק רוחה? אחד זה אומר מים, אורץ וקורות גג (בمزוח), ושביל الآخر זה אומר לנסוע לח"ל פעם בשנה, להיות בבית פרטי, לגדלقلب ולהחזיק בשני

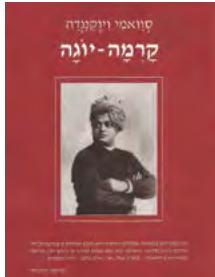
**האם אני זוכרת
את זה בעצמי,
או שמנת הנק
שלו, הבוס של
המשפחה
שליהם
שמגדירים זאת
עברית?**

מנסה לתת לנו כלים והכוננות ביצד העבודה נכוון עם תורה הלב. קרמה משמעה פעולה ויוغا משמעה אחדות, לבן ה الكرמה יוגה היא אחדות המשעה, היא מלמדת אותנו מהו המשעה הנכוון התואם את ייעודנו ומقدم את פיתוח הכרתינו. היא מלמדת אותנו ביצד יש לחבר בצורה נכוונה את הרוח והחומר בחינו וביצד אפשר לשלב את העבודה החיצונית עם העבודה הפנימית. ה الكرמה יוגה עוסקת בעוררות הכוחות הרוחניים הרודומים בנפש האדם, דרך עשייה ועובדת. המאפיין העיקרי של תרגול ה الكرמה הוא היכולת לישם אותה בכל נסיבות החיים.

סואמי ויוקאננדה ניחן בכישרונו יוצא דופן להסביר במילים את מה שנמצא מעבר למילאים. בהירות ובחדות הוא מוביל אותנו בשבייל, השorder את תורת העין ותורת הלב בדרך לחכמה. הוא נותן לנו כלים מעשיים והכוננות מדוקיקות ביצד לישם את הידע הרוחני בחיי היום-יום שלנו, ביצד לחבר את ההבנה לחיים וביצד לחיות באמת.

"זה המוצא בבדידות ובשקט הגודלים, ביוטר את הפעולות האינטנסיבית, ובתוך הפעולות האינטנסיבית את השקט והבדידות של המדבר – אדם זה גילא את סוד השילטה והגיע לשילטה עצמאית.

בשהוא הולך בתוך עיר סואנט – הכרתו שקעה באילו שהה במערה מבודדת ומנותקת מכל רוש, אך הוא פועל באינטנסיביות כל הזמן. זה הרעיון של קרמה יוגה. אם הגעת להה – למדת את סוד הפעולה". ■

ספר טוב הכל טוב | קרמה יוגה

עדין צ'רנוי

צלילום:
אייתי בן שושן
עטיפת הספר:
奥迪比利ו

על-ידי שליטה בטבע החיצוני והפנימי". בלומר לאדם יש ייעוד מסוים הקשור לגיליו מהותו העמוקה והביטוי שלה בעולם, וגילוי זה געשה דרך מסע פיתוח ההכרה.

בתרבויות העתיקות, שchipשו אחר החכמה ועדרו לאדם להכיר את הפטונצייאל שלו ולהגשים אותו, נגאו הירושים הדגולים. הרצאותיו על רזי למד שדרך הרוחנית של התפתחות ההכרה עוברת דרך שתי תורות – תורה שומעיו, ומأد החלה הפצת הiyoga העין (הידע) ותורת הלב (החויה).

ההכרה היא מעין ציפור בעל שתי לנפיים, האחת היא הידע והשנייה – החוויה. הציפור אינה יכולה להתרום ולעוף באמצעות כנף אחת בלבד; ידע בלבד הוא "יבש" מדי, ואילו חוויה לבדה משמעה חוסר ביוון, בשני המקרים הציפור תסתחרר ותיפול לקרקע.

השילוב הנכוון והמאוזן בין הידע לחוויה מאפשר לציפור להפעיל את שתי בנפיה ולהתרוםם לשחקים, כלומר להרים את ההכרה מעלה.

ויוקאננדה בספרו "קרמה יוגה"

בסוף המאה ה-19 הגיע סואמי ויוקאננדה למערב, בשליחות מורו שרי ראמאקרישנה פארמאהקאסה (1836-1886).

זו הייתה הפעם הראשונה שבה ניתנה האפשרות לאנשים ממערב להציג לתוך עולם הרוחני של היגרים והירושים הדגולים. הרצאותיו על רזי שיטות הiyoga והתיירו רושם עמוק אצל ההכרה עוברת דרך שתי תורות – תורה שומעיו, ומأد החלה הפצת הiyoga במערב.

מהי הדרך הנכוונה לפעול בעולם שלנו? האם ניתן לפעול ללא אנוכיות, ללא ציפייה לפירות? ללא הימצדות? כיצד נחבר את החובות היומי-יומיות שלנו ליעודנו? כיצד נפרק כל רגע בחינו להגשמה?

סואמי ויוקאננדה בספרו "קרמה יוגה" רומז שהתשובות לשאלות הללו קשורות להבנה של תבלית חיינו, והוא מכון אותנו לכך שתבליתנו בעולם קשורה בהכרה, ולא בעונג!
כל נשמה היא אלוהית במהותה. המטרה היא לגלם אלוהות זו בתוכנו, חכמת המזרח.

הමילץ –
עדין צ'רנוי, תלמיד
ומורה באקרופוליס
החדשנה, מנהל סניף
ת"א, חוקר ומרצה על
חכמת המזרח.

הנושאים הנלמדים בקורס "פילוסופיה כדרך חיים"

9. **צורות ממשל שונות**
המלך – בבן ועד לארכיביה, הצורות השונות לארגון המדינה והחברה המסורתיות מול החברה המודרנית. לידתה של הדמוקרטיה ביוון העתיקה ומאפייניה הפילוסופיים.

10. **הדרך למסורת**
התפקידים המסורתיים בחברות עתיקות – ילדות, בגרות וזקנה. הדרך למסורת: חיכות שבתית, מיסטיות ומאגית. המסתוריין בתהיליך חינוך שלם.

11. **דיאלוג פילוסופי**
דיאלוג בנוסח יוון העתיקה, והתנסות משותפת ב"קarma יוגה", שילוב של "תורת העין והלב".

12. **כשミתולוגיה וההיסטוריה נפגשות**
ההיסטוריה בדיברונו העבר והמיתולוגיה בinatiו המענייק לה שמעות וביוון.

13. **הסוד של הסמלים**
הסמליםאפשרים את הקשר לרעיונות מופשטים. דוגמא: עץ החיים בקבלה, הנה עצ של סמליים המבטאים רמות שונות באדם וביקום. באמצעותו ניתן ללמוד על תהליך הבריאה של האדם והעולם.

14. **אגל החים**
היגות היהודיות, המעבר לעידן הדלי, האם הוא יוביל לרנסנס רוחני? מה ניתן לצפות מה"עדן החדש", ומה הוא לא יהיה.

15. **יצוץ התודעה באדם**
מהו האדם באמת – המיתוס של פרומתאוס ומשמעתו. מהו העתיד האנושי?

16. **סיכום – איפה אנו ולאן ממשיכים?**
סיכום הרעיונות המרכזים והצתה אל לימודי המשך, המציעים את הצעד הבא לשינוי.

במהלך הקורס יתקיים מפגש של שיחות אישיות עם המשתתפים וסמינר תרגילים חוויתיים.

הרצאות מבוא במבנה חופשית!

1. **דע את עצמך**
רמות ההכרה הקיימות באדם, על פי מורשת המדראה והמערב. מה זמני ומה נצחי בתוכנו?

2. **קארמה יוגה – המעשה הנכון**
הדרך להשגת החופש לפי ה"bagodgitsa" – ספר החובמה של הodo העתיקה וסיפורו המופלא של אריג'ונה הלוחם. גלגולים נשומות, דהרמה, קארמה, הוצרך לזרות את המעשה הנכון והדרך להגשותו.

3. **בודהא והדרך לשחרור עצמי**
ה"דהאמפאהה" – תורתו של בודהה והאפשרות המעשית להבחין בין מציאות לאשליה, ולהשתחרר מהסביר.

4. **לשמוע את "קול הדממה"**
"קול הדממה" – ההוראות לצועדים בדרך על פי הבודהיזם הטיבטי. כיצד להתבונן למסע רוחני ולהתגבר על המבשולים הניצבים בדרך.

5. **כלים לחיים – היום כמו בעולם העתיק**
המושג "סדר" על פי בתחום של קונגפוציוס. הערך העליון וה"עללה", באמצעותו להשגת האושר על פי אריסטו. "מעאת" – מושג ה"צד" מצרים העתיקה, כיצד למש את הפוטנציאל ולהשפיע על העולם.

6. **האמן, המאובב והפילוסוף – מי אתה?**
שלוש הדריכים להתחפות על פי פלוטינוס והתנוועה הכפולה של הנשמה. מושג האחריות האינדיבידואלית בפילוסופיה של הסטואיקנים.

7. **האור בקצת המערה**
היציאה מחושך לאור וمبرורות לחכמה, על-פי מיתוס המערה של אפלטון. מיהו פילוסוף, מיהו פוליטיקאי? מה תפקידם ביום?

8. **צד חברותי**
הפוליטיקה במדע העוסק בביטחון האתיקה בחברה. תפיסת הצדוק והчинוך של אפלטון והמחלוקה בינו לבין אריסטו. מורשתו של פיתגורס – בית הספר האחרון למסורתין במערב.

באתי לגלות באתי לשנות באתי להיות

קורס מבוא 16 מפגשים מרתkipim
של חכמה מעשית ממזרח ומערב

מועדוי פתיחת קורס "פילוסופיה כדרך חיים" בסניפים:

bara Shevui Yom D' 24/5/17

Yerushalim Yom B' 5/6/17

Bnei Saba Yom B' 6/3/17

Nerimiai Yom D' 15/3/17

Kiryatot Yom A' 28/5/17

Rashon Ltsion Yom D' 10/5/17

Tel Aviv Yom A' 2/4/17

*כל הרצאות מתקיימות בשעה 00:00

*שבועיים לפני פתיחת הקורס מתקיימות הרצאות מבוא במבנה חופשית. פרטים פנו לסניף הקרוב אליכם.

אם אשכח ירושלים

GBT פילוסופי על הפסוק המוכר מתהילים מכון לחיפוש ירושלים שבלב המהות האנושית. איזו ירושלים אנו מבקשים שלא לשכח? מה היא מסמלת עבורנו? ואיך אפשר להתקבב אל העיר העליונה זו ולחזות את אחדותה?

ענת סלי

אנשי חינוך אמיתיים וטובים, יהודים וערבים, מגבשים תכנים ומסגרת לציון 50 שנה לאיחוד ירושלים במעטפת החינוך. נושא לא פשוט, אם רוצים לעצב אותו מתוך אחדות על-מנדרית, על-דנית. תחת כל אבן שוכנים פצע וכואב. רביים שוואפים להתרחק מהנושא הדתי. מדברים על תרבות, על אמנויות, על שוק מחנה יהודה, על חוויה ירושלמית. נעשתה עבודה מקיפה מאוד ועמיקה, ובכל זאת אני שואלה את עצמי, האם זו הייתה יכולה להיות תכנית על ברצלונה, למשל, או על כל מקום אחר? מה עשוה את זה לתכנית על ירושלים המאוחדת (לבאורה)?

איור: ליה שורץ

**את ירושלים
המאוחדת
שאינה שיכת
רקע דתים,
או לחיילוניים,
למוסלמיים,
לנוצרים או
לייהודים. זו
העיר העלונה,
מקום משכן של
המעלות בתוך
העיר
כל אחד מאייתנו.**

ברגע זהה אני מטפח תקווה שתהתו שלי יגיע בבר וshawbel' ליצאת ממש מהר, לפניו שאראה ילד חוליה ש מגיע משכט לטיפול רפואי. תקווה זו נובעת מאנוכיות מסוימת – חשש מפני הכאב שרגיש על יגד קט שעושה דרך ארוכה כל בר כדי לראות רופא, וגם Mai ניעימות על בר ששמתי ושאני יודעת שהוא שנאמר בשקט, כמו סוג של סוד.

דקות אחדות אחר בר הם בבר נכנים בטור. מוביל את הטור אדם אחר בג'ינס, חולצה מחויטת לבנה, עניבה בצבע יין וז'קט. אחרי צועד אבי המשפחה, סבו של הילד, אחרי אשתו, אחיה אישת צערה שאני מתגיאת בבלטו ובזרעותיה פועט בין שנתיים. מוביל הטור מדבר עם המזבירה, מוסר לה מסמכים וחוזר לשבות לצד המשפחה. הפעוט מתחילה לחזור את הסביבה ואמו בעקבותיו. פנימה לדקות ארוכות.

אני מנחתה בינותים את המצב. אין ספק שהרופא מכיר אותו באופן אישי. אפילו באופן אישי במילוי, שכן הוא לא המtan שמתופל יצא ולא שיאשר לו לפתח את הדלת באמצעות בדיקה. יש כאן בnarah איזשהו מקרה בהול.... מעניין מהו.

בעבור זמן-מה עוזב אותו מוביל בקורס רם, וניגש שוב למזבירה הרפואית.بعث הוא מנמיך את קולו, ואני נכנסת.

בצאתי מן הרופא, ניגשת האם הצעירה למזבירה וממלמת – "חמאם". "אני לא מבינה ערבית", אומרת המזבירה. "בית שימוש", אני מתרגם, "היא שואלה. הוא מחייב כמו שמע דבר שלחלוטין איינו קשור למצב". "או קי, הבנתי", היא עונה, "אכנייס אוחט".

אז – סיפורו בתוך סיפורו, והרי הסיפור. צהרי יום סתווי בחדר המתנה של רופא משפחה. אני ממתיינה לתורי, כאשר לחדר נכנס בבהילות אדם לבוש ג'ינס, חולצה לבנה מחויטת ועניבה. "שלמה נמצא?", הוא שואל את המזבירה הרפואית. "לא הוא בבר יצא", היא משיבה, ושותה, "משהו דחווף?". "כן", משיב האיש. "הוא ייחזר בחמש וחצי", משיבה המזבירה. "ماוחר מדי", משיב האיש. רגע של שקט בחדר, רגע של הרהור, ושאלת חדשה. "ארץ נמצא?". "כן", היא משיבה. "הוא בחדר עם מטופל". "אני יכול להפריע לו רגע, נבון?", הוא שואל ולא מכחלה לשובה.

במה נקיות על הדלת והוא פותח אותה מבלי לחכות לשובה, נעלם פנימה לדקות ארוכות.

**אם ירושלים היא
הנעלה ביותר
בכל אדם, ואם
האנושיות הנעלה
הזו תשכח, אז
עדיף שתדבק
לשונו לחכו ושיד
ימינו תדים**

פסוק זה מוכך לרובנו בעיקר מטעמי נישואין, שבhem הוא מקדים את רגע שבירתה הocus על ידי החתן. הפעם איני רוצה להיכנס למשמעות הטקס, אלא להישאר עם הפסוק עצמו ולהציגו להתבונן בו בראיה פילוסופית: אם ירושלים היא הנעלה ביותר בכל אדם, ואם האנושיות הנעלה הזו תשכח; בולם אם אדם ידרדר לאנוכיות חייתית (בפי שקרה לנו לעיתים), אז עדיף שתדבק לשונו לחכו (בלומר שישתוק ולא יוסיף מילים); ושיד ימינו (זו שכלה להבות)

"צריך ללבת....", והוא מראה בידה תנועה שנחפסת أولי במו "בעדא-בעדא", אי שם בנfftoli המבוקש של קומת המשדרדים. האם מותרת, אבל ממשיכה לבועץ בימבט של מי שידועה שהבנתי אותה לרגע, של מי שmobena להמתין להזדמנות שבאה אובל להבין אותה שוב. זה מתקן אותו. חוט מקשר בינה ובני מגלי שאני מסתכלת עליה.

אני מסיימת את השיחה עם המזכירה הרפואית ומרימה מבט. "את רוצה לבוא איתי לשירותים?", אני שואלת אותה בערבית. היא ידעה זאת כל הזמן והיא מהנהנת. יצאת מהמרחב המוגן של המרפאה אל המבוקש יחד עמי, בקצב אחד, נינוח. אני מודע רוצה לשוחח איתה, אבל אין לי מילימ. מה שאל אותה? הגעתם מרוחק? אני יודעת שכן, ו יודעת גם שלא הייתה אמרורה לשם מהיבין. מה האם הילך חולה? הוא לא נראה חולה והרופא הוא רופא משפחה, גם זה מסגיר את העובדה ששמעתי.

אני מביטה בעיניה ושולחת לה חיוך, אך פניה נותרות רציניות. אולי היא מודאגת. מיציתו את אוצר המלים הדל והמוגבל גם על ידי מה שתתחשוטי אפשרי ובלתי אפשרי יותר.

ליד השירותים אני מחווה ביד. כמעט שואלת אותה אם לחכחות לה כדי להראות לה את הדרך חזקה, אבל אין לי מספיק מילים כדי לייצר את הרץ הזה. "ת'סלימי", היא אומרת לי ונכנסת.

"בפעם הבאה שיקרה לך דבר בזה את

לעבר את הגבול - מתנדבים שולחים תקווה לפליטים הסורים

בצל המשבר ההומניטרי בסוריה, מוצאים את עצם عشرות אלפי פליטים חסרי בול, אבודים ומשוויעים לעזרה, והעולם במנגנו נוגג. באקרופוליס החדש החליטו להירעם למען הפליטים הסורים, ובשיתוף עם הנוער העובד והלומד וארגון דרום ישראל, גיסו מוצרים ותרומות.

לנוכח האיום של הקור הפיזי, האדיות הכלילית והיעדר האמונה, עשרות אנשים תרמו ציוד חורף כולל מעילים, געלים, שקוי שינה ושמיכות, מתוך תקווה להמס את הבпро והנפרדות ולבטא את האחוות והשותפות.

עשרות ארגזים ממוגנים יצאו לדרכם וחצו את הגבולות הפיזיים והגיבו אל הידים הנכונות מצד השני, ואנו זכינו לבטא ولو במעט את רוח האחוות האוניברסלית.

האמת והסיפור

בתרבויות רבות בעולם השתמשו מורי חכמה בסיפורים כדי לאפשר לאנשים לקבל מראה על חייהם ולהתעורר למצבם הנוכחי האמתי. וכך, מתוך התובנה שקיבלו מהסיפור, יוכלו לצאת למסע של שינוי פנימי.

gilat ben-natan

איור: ליה שורץ

לעצמוני מונמכות לרגע... כי כדי להזוז את הקסם של הסיפור, אנחנו מוכנים לצאת מהמציאות המוכרת ולהאמין, למשל, בקיומן של חיים מדבורות, ענף שנחפץ למיל קוסמים, شيئا צורה ועוד. אנחנו יכולים לתפוס קו של היגיון אלטרנטיבי שיוציא אותנו מהמקום המוכר, ואולי יאפשר לנו לפגוש את עצמנו אחרת. לעיתים הסיפור ימשוך אותנו באמצעות המחשבה והשיפוט הבלתי פוסקים, אלמנט מסתורי בלשו וואז יחשוף את הפרטון המפחיע (או שלא...) וישאיר אותנו בתחום חידה או המומים לרגע. אלמנט הסיפור היה שימוש נוסף. מורים תמיד עודדו את אלו אשר חיפשו אמת ועצמות, לחקר ולישם

מאותו יום איש לא דחה אותה או ברה ממנה, להיפך, כל האנשים קיבלו אותה בשמהה. וכך האמת משכיבה לבוש את בגדי הסיפור, כי גילתה שהאמת חזורת טוב יותר לבב עדזרת סיפורים. אם כן, התרומות והקשבה עוזרות לפתח את הלב, וכך הראש שלנו יוכלicus להירגע. המחשבה והשיפוט הבלתי פוסקים, שאיתם אנחנו מנוטים בעולם, יוצאים רגע להפסקת מנוחה. במצב זה נוכלפתאים לחווות דבר שאולי קשה להגיע אליו אחרת. חוממות ההגנה של התפיסות שבנו

בר?”, ענתה האמת: “רע לי ועצוב לי. ככלם בורחים ממנה ואין מי שיבנios אותה הביתה. בלילה אני קופאת מקור ובימים השמש יוקדת. אני בבר זקנה ואין לי כוח יותר”. אמר לה הסיפור: “אחות, לא משומשת את זקנה לא אהובים אותו, הרי גם אני זקן וудין אהובים אותו מאוד. אגלה לך סוד; בני האדם אינם אהובים דברים ישירים וגלויים, אלא מעט עטופים, מעוניינים וצבעוניים. הנה, אתה לך כמה מבגדיך ותראי שאתה תלבשי אותם, כל האנשים יאהבו אותך וירצטו בחברתך”. האמת קיבלה את הצעתו של הסיפור, ואכן, “מה קרה, למה את מדוכאת כל

סיפורים. כולנו אוהבים סיפורים בהשראתם אנו צופים בסרטים בקולנוע, קווים... אבל מה עוד יכול לתת לנו סיפור מלבד הנאה וענין? תליי בכוונה שמאחורי הסיפור, למעשה סיפוריים הם בעלי עצמיים מאוד לחדר פנימה לתוכנו.

ספרו למשהו סיפור טוב והוא חזזר להיות קצר כמו ילד, שמקשיב מרתק, נבנס לעולם של הסיפור ושובח הכל לרגע... זוכרים?

אד תשמעו סיפור:

פעם טיל לו הסיפור וראה את האמת הזקנה, יושבת לבדה, עצובה ומדוכאת. שאל הסיפור: “מה קרה, למה את מדוכאת כל

הסיפור יכול להפתח את המוח כשהוא אינו מוכן וכך להחדיר את האמת לב, גם אם קודם ידענו אותה, אבל התعلמנו ממנה.

לכן הפך הסיפור לכל רבי-עצמה בחничיות לאמת ולחכמה, ותפקידו רבות ומגוונות.

לקראיה נוספת:
אחרי הסיפורים
של מס"ע – מרכז
סיפורי עם ופולקלור
<http://folkmasa.org/>
מאמרים בפורום
מספרים סיפוריים של
פורטל תפוז

בשאלה متى נגמר החושך ומתחילה האור. אמר אחד – בשרואים את שיפוט הצל על העלים, יודעים שתם החושך ומתחיל האור. ענו לו – ואם יורדים גשם, איך תדוע? אמר אחר – בשאפשר להבחין בין תרגולות לתרנגול, יודעים שתם החושך ומתחיל האור. ענו לו – ואם אין לו לבסביבה, איך תדוע?

התלמידים פנו לרוב שיפורו את החידה, וזה אמר להם: "בשתפנסו אדם שאין לכם מכך מקרים, תקרו לו אח'י וגם תנגגו בו בר – תדעו שתם החושך ומתחיל האור".

אותם תלמידים היו עסוקים בוינובי חסן ושבחו מהם יחס אנושי ואהבת אדם, והרב הדזכיר להם מהו העיקר.

קיימים סיפוררים רבים, אבל המוחדים הם אוטם סיפוררי חכמה, היכולים להעיר בלבנו את הצורך באמת, ביופי, באומץ, בצדוקות ווד – את אלה כדי לחפש ולהסביר להם בלב בן פתוחה. הסיפור הוא בעלי חבר וחזק לחינוך עצמו, כמו, כמו שבמציאות נוכל להבינו. עם זאת, אם מעמיקים בו יימצאנו אוטרות אחרים שידברו על לבונן את עצמן לטוב ביותר בלבנו, מתוך מטרה להיות חלק שלם וטוב ביותר בעולם שלנו. היום שבחנו את הכליה הזה ורובנו נעדרים בו רק כדי לשובות את המיציאות ואפיו לברוח ממנה. אבל מי שייעמיך להסתכל, מי שיידע לך להסביר פניה ולבוחות, שאפילו הקיסר כפוף להם.

זאת ועוד, הקסם של הסיפור יכול לאפשר לאדם להתרחק מעצמם, כדי לאפשר לו להתקדם במה שחשוב באמת.

סיפור חסידי מתריך רב ותלמידיו יישבו ולמדו במשך כל הלילה. אףיו שנים. בעולם שלנו, שבו שולט השקר, או בשם המכובס "פוסט-אמת", אין כמו סיפור חכמה כדי כמו ללבת בית הבנחת. בדברים לשם החלו להתווכח ולהתבעט

ראשו, ביום המחרת לפני שקיעת המשש. הקיסר מבטיח בחלומו להגן על הדרקון (שנחשב בסין להחיה מיטיבה). בבורק הוא קם ומיד שולח את השר למשימות שיעסיקו אותו במשך כל אותו היום. בשאר מסיים את משימותיו מזמן אוו' אותו הקיסר לשח, ומשחק לאט מאד כדי להבהיר את הזמן עד שהשמש תשקע. עד שהקיסר מניע מהלך, השר מתחיל לנמנם ואז פורצים לחדר שני שומרים עם ראש דרקון, שנפל מן השמיים. הקיסר המופתע מביר את הדרקון, והשר, שהתעורר, מספר שבדוק חלם כיצד ברת את ראשו של הדרקון זהה.

על פי ההייגון שלנו, אי אפשר להבין את הסיפור זהה, משום שהוא שמאנו אותו נמצא בבלתי נראה, בעולם החולמות, שאיננו תופסים למציאות. אפשר לומר שהסיפור הזה הוא לא יותר מהמצאה מתחכמת, ורק לקרו אותו פעמים (פחות) כדי נרמזו עמו. עם זאת, אם מעמיקים בו יימצאנו אוטרות אחרים שידברו על מציאות שנותן, הקשורות לחוקים של החיים ולכוחות, שאפילו הקיסר כפוף להם.

זאת ועוד, הקסם של הסיפור יכול לשובות את המיציאות ואפיו לברוח ממנה. אבל מי שייעמיך להסתכל, מי שיידע לך להסביר פניה ולבוחות, שאפילו הקיסר כפוף להם. ישבו סוג נוסף של סיפורים, אשר היו נפוצים בתרבויות המזרח הרחוק. סיפורים אלו נועדו לבלב את התפיסה הרגילה שלנו ולהשאיר אותנו עם שאלות ותහיות, ואלה, בטורן, מעודדות אותנו לחקור מהי התפיסה העומדת מאחורי הסיפור.

חזר הנמר והשאר לשועל אוכב. חשב האיש לעצמו: "כל מה שאינו צריך זה רק לשבת כאן ואלהוים כבר יdag לשלוח לי אוכב, כמו שטען והשair לשועל". הוא ישב מתחת לעץ והתפלל, אבל הימים עברו ודבר לא קרה. האיש נהיה רזה ומלש, אבל התקUSH והתמיד באמונתו. כשהבר היה מעולף במעט, עבר שם מורה, והוא שאל את האיש כיצד הוא הגיע לUMB. האיש הסביר לו את שארע, והתלונן שהאל שלח מזון להיא עלובה, אבל הפקיר את האדם

המסור לו. התבונן בו המורה ואמר: "МОטב היה שתתקבל את הדוגמא של הנמר, מאשר שתזכה את השועל".

במה פעמים אנחנו מחכים שהחיים ייתנו לנו הזרמנות, במקום ליזום עקיפון. הוא אכן מביש את השומע, אבל שולח אותו להרהור ולהתבוננות בעצמו, כדי שהמסקנה ששגה תהיה מהחיים ונשארים פסיביים. אם מורה רואה שאדם שמחפש כיון שלו. ידוע לבול שלתיקון עצמי יש כוח רב יותר מאשר לנזיפה מאדם אחר. אפילו אם זהו אדם מוערך ואהוב.

העצות והמלצות הטובות ששמענו מהחרים הן רבות, אבל מוחנו התנגד להפנימן ולישמן. שיעור שלמדנו בכוחות עצמנו בשאר טבוע בנו בזרה הטובה ביותר, ממש שהוא מבוסס על מאצינו שלנו להבין, ולא על הבונה חיזונית. בר' יש סיכוי רב יותר שנחפוך את ההבנה למעשה, לדרך חיים. כאמור, הסיפור יכול להפתח את המוח כשהוא אינו מוכן וכן להחדיר את האמת לב, גם אם קודם ידענו אותה, אבל התعلמנו ממנה. לכן הפך הסיפור לכל רבי-עצמה בחничיות לאמת ולחכמה, בתפקידו רבות ומגוונות.

ישנו סוג נוסף של סיפורים, אשר היו נפוצים בתרבויות המזרח הרחוק. סיפורים אלו נועדו לבלב את התפיסה הרגילה שלנו ולהשאיר אותנו עם שאלות ותහיות, ואלה, בטורן, מעודדות אותנו לחקור מהי התפיסה העומדת מאחורי הסיפור.

למשל: לילה אחד חלם קיסר סין כי בשטול בגין נפל לרגליו דרקון והתהנן על חייו, לאחר שבחולומו שלו ראה הדרקון, בצד אחד השרים בורת את

המסורת והקשבה עזרות לפתח את הלב, וכך יכול הפוך בחничיות לאמת ולחכמה, פוסקים, שאחיהם אנחנו מנווטים בעולם, יוצאים רגע להפסקת מנוכה והשיפוט הבלתי פוסקים, שאחיהם אנחנו מנווטים בעולם, יוצאים רגע להפסקת מנוכה

היה מעולף במעט, עבר שם מורה, והוא שאל את האיש כיצד הוא הגיע לUMB. האיש הסביר לו את שארע, והתלונן שהאל שלח מזון להיא עלובה, אבל הפקיר את האדם

אחרי השריפה

מירב אגסי

מבט מבפנים על העיר חיפה, בה חיים באחוזה אנושית חמה, פשוטה ויום יומי, בני אדם בני דתות שונות. כאשר הארץ בוערת, תרתי משמע, התיחסויות קטנות וגדלות שומרות ערכיהם, תרבותם ומורשת אנושית בעלי איות מרפאה, בהווה ולמן הדורות הבאים.

לרגעים מסוימים נראה שככל מה
שקרה בשאר המדינה אין הגוני או
קשרו לעיר הזאת.
לפניה לשנה וחצי, בזמן שתושבי העיר
חששו ליצאת לרחוב, בעיקר בגל
הפגיעה שהתרחשו מדי יום, מצאתי
את עצמי בחדר המין מלאה את אבי,

בבואי למכוב את המילים על
האירועים שקרו בחיפה אחרי
השריפה, חשבתי על העיר המזוהה
הזאת, שבה אני חיה מזה במה שבאים;
שנתיים שבמהלכן גיליתי עיר שחיה את
הахווה בין בני האדם, אחזקה בין
דתות.

צילום: מירב אגסי

**מבטו בעיניים
ושיחת פשוטה
עם האדם
شمولي מראים לי
שאנחנו דומים,
שיש בנו אותו
crcים, אותו
ערכים ואוטם
פחדים וחששות,
רגשות וחלומות.**

הרגעים המיויחדים האלה, שאספתי בשנים האחרונות, הם השראה וחיזוק לבך שאהו בין בני אדם באמת קיימת, ולא רק בחזון אפשרי. זה אכן זה נכון! מדי יום ביוםו.

די להיות ברוחב ולהתבונן בהתרחשויות הדזו, ממש תחת עינינו, ולהיווכח שהה אבן קיים. בשחוותים על זה, בולנו בעולם הזה נבניהם, וכיסאות חדשים, הוא התקשר לנגרירית טම. כשלנו שמע שהרהייטים הקודמים עלו באש בשרפפה, הוא הודיע לרב שהוא יתן לו את הצד שהזמן שבתנה בבית בננסת. (מה לומר? זה אמיתי).

אנו מדברים על אחותות, ולעתים נדמה שהיא אוטופית, אבל זה באמת פשוט מיויחדת ששם "tag מאיר". זהו ארגון ישראלי שהוקם בדצמבר 2011 על ידי קבוצה של בניינים ושייחת פשוטה עם האדם שמלוי מראים לי שאנחנו דומים, שיש בנו אותוcrcים, אותו ערכים ואוטם פחדים וחששות, רגשות וחלומות.

אני מזמין אותה בולנו להתבונן ברגעים באלה ולласוף אותם. הם מעניקים אוור בתוך בליל השנהה שיש בעולם. ולסיום, ציטוט מתוך השיר "תפילה האימהות", שבtabha היוצרת יעל דקלבאים במסגרת פרויקט "נשים עושות שלום".

הערות הבותבת:
1. תודה לאייר עני שבס בפגש הדתוות והיה לי בעיניים שעדרו לי לחות את הרגע המיויחד הזה.
2. השמות המוזכרים במאמר אינם השמות המקוריים.

השיר מבוצע באנגלית, בעברית וב עברית:
"מתי ימסו חומות הפחד ושבתי מגלותי... ייפתחו שערי, אל הטוב האמתי...". בולם, כאשר ימסו חומות הפחד ויפתחו שעריו הלב, אז והוקה על החיזוקים שקיבלו מ"tag מאיר", אחרי הוונדליזם שנעשה במסגד שלהם. בהמשך אוטו יום חילקו נציגי "tag מאיר" פרחים לכל התושבים שפגשו. ■■■

ההאנשים דבר על החשיבות שבഫתיות ובקבלה של الآخر, ובעיקר על הבבود שיש לבל דת באשר היא, ועל האפשרות לחיות יחד בשלום, בחום אנושי אמיתי ואותנטי.

בהמשך הערב הוא סייר חלק מבית הכנסת שלהם נשרף, ובאשר הם רצו להזמין שולחנות וכיסאות חדשים, הוא התקשר לנגרירית טם. כשלנו שמע שהרהייטים הקודמים עלו באש בשרפפה, הוא הודיע לרב שהוא יתן לו את הצד שהזמן שבתנה בבית בננסת. (מה לומר? זה אמיתי).

בפגש היויה גם קבוצה נוספת מיויחדת ששם "tag מאיר". זהו ארגון ישראלי שהוקם בדצמבר 2011 על ידי קבוצה של בניינים ושייחת פשוטה עם האדם שמלוי מראים לי שאנחנו דומים, שיש בנו אותוcrcים, אותו ערכים ואוטם פחדים וחששות, רגשות וחלומות.

הקבוצה מגיעה לעזרה ולתמכה אחריו שנוצרים נזקים והרס, במיוחד במקומות קדושים שונים בארץ, בגין מסגדים, מנזרים ובתי קברות של מוסלמים ונוצרים. לאחר ההרס והפגיעה הפיסית וגם הנפשית של אוטם אנשים, הם באים לסייע, לתמוך ולהזכיר, ובעיקר להראות שאפשר אחרת. נציגי קבוצה אחרת הגיעו מבקה אל גרביה והביאו איטם במתנה לשחוטים. בהמשך הערב התברר 20 שחוטים. בהמשך קבוצה אל גרביה באה שהקבוצה מבקה על החיזוקים שקיבלו מ"tag מאיר", אחרי הוונדליזם שנעשה במסגד שלהם. בהמשך אוטו יום נציג של הדת האحمدית, הרוב עצמו ועוד אורחים נוספים שהזמין.

בערב, על הבמה, פתח הרוב בציגו מtower הרברית החדשה, המדבר על האחווה האנושית ועל המשמעויות של להיות אדם. לאחר מכן כל אחד

שזהה חולה מאוד. שם, באחד מבתי החולים הרבים בעיר, נגלה לעיני צוות של רפואיים ואחיות, דוברי שפות שונות, عملים ועושים כל شبוכיהם כדי להציל חיים. הם הצילו את אחמד שנפצע ברגלו; דיברו בסבלנות אין-ספירית עם גברת דילברשטיין, שהיתה חולת דמנציה, ולא הבינה מה מתרחש סביבה; טיפולו בבוריס שהגיע עם קשיי נשימה, ובعود רבים אחרים... שבי אירועים זכורים לי במיוחד משם. האחד הוא רופאה ששם היה, מקרבת ביסא מרדי לעבר רופא בדואי ששמו חמיד, תוך שהוא אומרת לו בחיבה ובדאגה אמיתי: "שב, תשמור על הגב שלך".

האחר, אהות ששם סניה, ששוחחה עם אבי ושאלה לשולמו בדאגה בנה ואמיתית. התמונות הללו, על רקע האווירה הכללית במדינתנו הקטנה, הזכיר לי שהחמים המשותפים, לרבות הכלול, מתקיים כאן.

ולענין הרפואה: באשר המתרחשו שריפות לאחורה ברוחבי הארץ, גם חיפה הייתה אחד מהמקדים. בשיחות שועל בנושא דנו בנקדים, אבל גם בשאלת מי גורם לשרפפות וממי היצית אותן. נראה שהיו אלה אנשים שחיפשו להזיק, אבל זה גם מה שגרם אולי לקבוצה מיויחדת, ובראשה רב מיוחד, לארגן מפגש אוחוה של תושבים, בני דתות שונות, בעיר חיפה. למפגש זה הזמין אונסנו אנסים מקבוצות שונות להלעטן: היו שם שתי רבעיות רפורמיות, שני נציגים של האיסלם, נציג של הדת האحمدית, הרוב עצמו להסביר לה. האמנם זה אכן אמיתי? שאלתי את עצמי.

היה רגע אחר שבו דזוקא הרגשתי את השמה של המפגש בין הדתוות, מtower הרברית החדשה, המדבר על האחווה האנושית ועל המשמעויות היהה בחורה מצחיקה מאוד ששם

**בני אדם
חייבים, אדיבים
ומתקרים זה
עם זה כבני אדם,
לא רתיעה.
זה מזכיר לי
שהשלום שאנו
מחמש בשמי,
זה מתרחש כאן
ועכשו.**

המותגים שלנו הם של מיטב היוצרים בתחום מערכות האודיו והקולנוע הביתי, ולקהל לקוחותינו אנו מציעים רק את המוצרים שאנו יכולים באיכות.

בשלב התכנון אנו מקפידים על שימוש בצדד התכנון מתקדם, רמת גימור ללא פשרות ושמירה על סביבת העבודה אסתטית ונקייה.

info@cinema-concept.co.il, 054-6601543
cinema-concept.co.il
בקרו באתר שלנו:

مكان-טוב

השכרת כיתות לימוד מאובזרות, חדרי ישיבות
אולם כנסים, אולם תיאטרון, דוגו' וקליניקה

مكان טוב בתל אביב סלומון 1 קומה 1
054-240-7222
www.makomtov.org.il info@makomtov.org.il

סינמה קונספט הינה חברת העוסקת בייעוץ, תכנון, מכירה והתקנה של מערכות אודיו-ויזואו, קולנוע ביתי ובקרה חכמה, והופכת את הבילוי בבית לחוויה.

במגזר העסקי אנו מתחממים בשילוב מערכות מולטי-מדיה בחדרי ישיבות, והתקנת מערכות אודיו-ויזואו

בחניות ובמקומותבילוי.

לפגישת ייעוץ ללא תשלום, אנא צרו קשר: 054-6601543
cinema-concept.co.il
בקרו באתר שלנו:

**בלב הלהבות -
מתנדבים מחזירים תקווה לחיים משותפים**

תושבים ברחבי הארץ בכלל ותושבי חיפה בפרט מצאו את עצמן בחודש נובמבר האחרון בלב סערה רגשית, פיזית ופוליטית, בעת שההבות של אש אירמו לקרוע את החיים המשותפים והרकמה האנושית.

מתנדבי אקרופוליס החדש מאזור הצפון נרתמו לשיעור, וdagno לאיסוף של תרומות, של ניגוד וצדוק עבור אלו שנשארו ללא קורת גג מעל ראשם. לצד התרומות שנאספו, הם DAGNO לרים את רוחם של התושבים וחיצקו אותם מול החששות האובדן והבלבול. אך, בתוך כל הבאים והחוויות היושן נוצרו רגעים מיוחדים של חיבור ותחושת הזדהות ואחווה, ללא הבדלי דת, גזע, מין או גיל.

הרצאות ואירועים נבחרים ובסיניפים ברוחבי הארץ

21/5
אהבה
ללא גבולות
20:00

סניף חיפה

הרצאה על בואה של האהבה לשנות את עצמנו ואת העולם. דמותה המスキנית של אמא תרצה. אישה גדולה מהחיים, צנעה, אוהבת ללא תנאי, לוחמת, מסורה,-Amiyah, וביצד השפיעה על כל בר הרבה אנשים.

19/5
לדבר
מהולב
17:00

סניף קריות

אומנות התקורת – חידה אנושית מתמשכת ומרתתקת. האם אנו יודעים להעביר מסר באופן ברור? מהם הכלים ואיך ניתן להשתמש בהם? על הקשבה, שפת גופו, דיאלוג מקדם ופרשנות, במפגש הכולל הרצאה ותרגול מעשי של אחד האתגרים הגדולים ביותר בכל הזמנים – היכולת לתקשר.

24/5
קריאת
רוחנית
20:00

סניף כפר סבא

"המקצוע שלך אינו מה שמביא לך משכורת. המקצוע שלך הוא הדבר שהגעת לעישות על פניו האדמה בעוצמה ובתשוקה באלה שהוא הופך לקריאת רוחנית." (וינסנט ואן גוך)

אתם מודמים להרצאה שתנסה לענות על שאלות אלה דרך דוגמאות מתפיסTEM של חכמים מתרבויות שונות לאורך ההיסטוריה. אלו שחוות את קריאתם הרוחנית השairoו אחרים ידע, ניסיון ובעיקר השראה עבורם אלו המאפיינים להיות את ייעודם גם היום.

20/5
גנדי
כחו של שנימי
19:00

סניף ראשון לציון

"היה שינוי שברצונך לראות בעולם" מהאטמה הגנדי היהמנהיג פוליטי ורוחני היהודי, שנחשב לסמל להתנגדות הלא אלימה, באשר שחרר את העם היהודי לעצמאות. בהרצאה נתבונן על מסעו האישית, נדבר על מנהיגות איזה ייומם, ונזהה את הכלים להובלת שינוי פנימי וחברתי.

29/4
נתנאל
גולדברג
20:30

סניף קריות

הזמר נתנאל גולדברג מגיע להתראה בסניף קריות, בהופעה אינטימית. בואו לקחת חלק בעבר הייחודי שככלו שירות ותפילה של הלב, במופע שבו רוח ואמננות נפגשים בדרך חיים – הabi טבעי, פשוט ואנושי.

מחיר: חבר עמותה: 35 ש"ח, אורח: 45 ש"ח
מומלץ להזמין ברטיסטים מראש!

7/5
סמוראים
במאה ה-21
20:00

סניף נרמייאל

ריכוז – תשומת לב – נשימה – שחרור.
האם ניתן לחיות בסמוראי במאה ה-21?
הרצאה על סמוראים, עלZN בודדים ועל היכולת לחיות באופן ועובדיו.

5/4
לדעת
לבחוור
20:00

סניף באר שבע

לمرחק בינוינו בין הלב הנבון שלנו
קוראים "הדרך". זהו המשען של אדם
לעבור בחיו. בהרצאה נדבר על המשמעות
של אינטואיציה, של "ללאת אחרי הלב".
האם החיים נותנים לנו סימנים?
בלבלי הלב מודכנים.

ירידים וסדנאות בסניפים ברוחבי הארץ

14/4
פסטיבל
"תורת הלב"
11:00-14:00

סניף תל אביב
הכוה שבחוויה

התפתחות הרוחנית משלבת בין תורת העין
(הידע) לTorah HaLev (החויה). רבים מאייתנו
מכירים את הידע, אך מתקשים לישם אותו
בחיינו.

סניף תל אביב מזמין אתכם לפסטיבל החוויג
את כוחה של החוויה ויכולתה לעורר שינוי
בחיינו.

בפסטיבל תוכלו להגנות מ: סדנת בניה ב- כלי
גינה, סדנת אומנות, סדנת הנדיין, וכליים
להתבוננות בפוטנציאל ההתפתחות העצמית.

מומלץ לנקוט ברשיטים מראש!

לפרטים: 051-4426-53

12-14/4
**יריד
צומת לב**
פתיחת:
יום ד' 18:00

סניף ירושלים

פסטיבל אביב בשכונת מוסררה!
ארבעה ימים של עשייה תוך הקשה
פנימית, בשאייה לגעת במה שמחבר אותנו
בבני אדם – מעבר להבדלים.

* מוזיקה חייה * יריד יד 2 * הרצאות
* סדנאות אمنות * סדנת בניית מנורות
מעץ * הקרנת הסרט HOME * טורניר
DARTS ועוד ...

להרשמה לסדנאות ופרטים נוספים:
02-6221399

רפואה
אינדייבידואלית
سبיעית

מחשבים את הבריאות מחדש

הклиника של הדר נבון לרפואה
אינדייבידואלית טבעית, בהתאם אישית.

הклиника הוקמה במטרה לאפשר לכל אחד ואחת מכם
לקבל את הידע היישומי, הטיפול והטמיכה הנחוצים לך
ליצירת חיים בראים, חיוניים ומלאים.

> הקליניקה ממוקמת במרכז רפואי שי, תל השומר.
לפניות: הדר נבון 052-5759569 | hadar8@gmail.com

חברי אקרופוליס נהנים מ-10% הנחה על הטיפול הראשון

- בוואו לחות מגוון
הטיפולים בклиיניקה:
- רפלקסולוגיה להפחתת
העומס וחיזוק הגוף
- טיפול נוירופטי במטרה
להעצים את הבריאות
ואיכות החיים
- הצטSpo לסדרת הטיפולים
באמצאות נורמולוגית
טיפולית שמענירה את
המודעות העצמית ונוחותה
כלים לחיים מלאים.

www.myclinica.co.il

רועי, המגולן hei נחמד
בעיר, התקשרו עכשו:
054-8808558

הטוביים בעולם בחורים
EVVA
access to security

עקרונות אקרופוליס החדש

אקרופוליס החדש הינה ארגון לפילוסופיה מעשית בדרכם, אשר הוקם בשנת 1957 בארגנטינה ופועל ביום במעלה מ-60 מדינות ברחבי העולם. אקרופוליס החדש אינה שיבת לשום דבר, אינה מעורבת בענייות פוליטיות וכל אדם יכול לחת חלק באופן חופשי בפעילותו.

קיודם אידיאל של אהווה בינלאומי המבוססת על ביבוד המעלות האנושיות, ללא הבדל של גזע, מין, תרבות, דת, מעמד סוציאלי ובdomה.

טיפוח אהבת החכמה דרך הלימוד השוואתי של הפילוסופיות, הדתות, המדעים והאמניות, במטרה לקדם את הידע על האדם, על חוקי הטבע ועל חוקי הקום.

פיתוח הטוב ביותר ביותר שפותנצייל האנושי, תוך קידום הגשמה האדם כפרט ושילובו בחברה ובטבע בגורם אקטיבי ומודע, למען שיפור העולם.

פילוסופיה
תוכניות לימודים אחידה בכל סניפינו ברחבי העולם שמקורה לימודיים שהתקיימו בתשתי ספר של חכמה בתקופות שונות בהיסטוריה.

תרבות
אנו יוצרים אמנויות ועסקים בה ככלי ע"מ לגעת לבבותיהם של האנשים, לעורר ולהזכיר לאדם מיהו ומה הוא יכול להיות.

התנדבות
קבוצת המתנדבים שלנו מקיימת פעילויות למען הסביבה והקהילה, המתבססות על ערכי הנדיבות, הסובלנות והאהוה. גם מי שאינו חבר באקרופוליס מוזמן להצטרף לפעילויות השונות.

סניפים בישראל

bara Sheva
עלוי הגרדום 12
054-5826732

חיפה
אלחנן 16
04-8381610

ירושלים
שבטי ישראל 24
מוסררה
02-6221399

כפר סבא
ווייצמן 89
09-7665799

ברמיאן
ערבה 9
054-2182202

קריות
גושן 4/83 ק. מוצקין
04-8402660

ראשון לציון
תרם"ב 22
03-9561002

תל אביב
סלומון 7, קומה 1
ליד רח' הריבbert
03-5104426

www.newacropolis.org.il
info@newacropolis.org.il

עברית
חדש!

МОМЧИТ להוראה משקמת והדרכת הורים

רותי רוזן M.A.
דוקטורנטית בחינוך מיוחד
טל. 050-6666486
ruthyrozen@gmail.com

השבה וטיפול הבריאות

טיפול במצבים רפואיים
לטבות בריאות ואיכות חיים

שרחר אלוני MBA | LLB | BA

052-3204976 | שרחר אלוני הומיאופתיה וצמחים

Shahar74@012.net.il | שרחר אלוני רפואי

I LOVE English

שיעורים פרטיים בשפות

אנגלית- ילדים, בני נוער, מוגרים בכל הרמות
 עברית - קרייה וכותבה בכל הרמות
 ספרדית - מתחים

הلجنة הבוגרי מורה לאנגלית בעלת תואר ראשון בהוראת שפה ותרבות אנגלית
 0508518881
 boggio6@hotmail.com

עכלהיה

**МОΜЧИТ להוראה משקמת
והדרכת הורים**

רותי רוזן M.A.
דוקטורנטית בחינוך מיוחד
טל. 050-6666486
ruthyrozen@gmail.com

ויפוי, משמעות וחשיבות

אלן גולדשטיין
צייר בוגר בצלאל ותורטיס מוסמך באמנות
www.facebook.com/ilan.goldstein.6

עז

זהו באקלות ישא
פריחתו הכבידה,
יאה לו תפארתו.
באיין גאות
ילבש הוד-אביב.
והאשר פשוט -
כחובה.